

[Malchau.]

sidste Aar blev nedsat under Forsæde af den højtærede Arbejds- og Socialminister til Overvejelse af forskellige Ændringer i Arbejdsløsheds- og Forsorgslovgivningen. Jeg ved, at min Partifælle senere, eventuelt ved anden Behandling af Forslaget her i Tinget, gerne vil knytte nogle Bemærkninger til det, hvilket for øvrigt ogsaa gælder de to næste Sager paa Dagsordenen.*) Jeg skal derfor indskrænke mig til at tilsige vort Partis Støtte til Gennemførelsen af disse Lovforslag her i Tinget.

Gudiksen: Naar den højtærede Minister forelægger et Lovforslag, som med Bemærkninger fylder 36 Sider, og man saa ser hen til, hvad Ændringerne gaar ud paa, og hvor meget man har maattet lade ligge uændret, slet ikke har drøftet, hverken i Sociallovsudvalget eller i Ministeriet, maa man erkende, at det er en meget nænsom Revision, det foreliggende Lovforslag tilsigter. Men kunde man vente sig andet og mere? Vist ikke, naar man ser hen til Udvalgets Sammensætning: 14 Politikere, der alle sammen gennem mange Aar var indlevet i det nu eksisterende System, 2 Embedsmænd fra Centraladministrationen og 4 fra Organisationerne samt den højtærede Arbejds- og Socialminister som Formand. Kunde man med denne Sammensætning vente sig, at der vilde komme noget som helst nyt ud af Udvalgets Arbejde? Nej, det kunde man ligefrem forudse ikke vilde ske. Repræsentanter for Landets Byraad, Sogneraad, Tremandsudvalg og alle de uorganiserede Arbejdsgivere og Arbejdere i dette Land, som Forslaget i høj Grad berører, havde man ikke Brug for i Udvalget eller Brug for at spørge, endda de staar midt i Arbejdet paa dette Omraade, og det præger da ogsaa det foreliggende Resultat. Noget virkelig nyt er der altsaa ikke skabt, og dog mener jeg, at der blandt de foreslaaede Ændringer er visse ikke ubetydelige Forbedringer, som vi maa anerkende, og som vi maa haabe vil give sundere Forhold inden for Arbejdsløsheds-kasserne til Gavn for Beskæftigelsen.

Ser vi paa den Udvalgsbetænkning, som danner Grundlaget for det foreliggende Forslag, slaar denne fast, hvad Formaalet med Lovrevisionen er. Det er først og fremmest at tilvejebringe en klarere For-

mulering af Lovgivningen, saa at Misbrug af Arbejdsløsheds-kasserne saa vidt muligt udelukkes, dernæst at fremme Beskæftigelsen i videst muligt Omfang og endelig at udforme Lovgivningen saaledes, at den yderligere lægger Vægt paa, at uansvarlig og uforstandig Anvendelse af indtjente Midler modvirkes. Derimod har det ikke været Udvalgets Hensigt at søge de Ydelser, der tilflyder den ubemidlede og trængende Del af Befolkningen, nedsat eller paa anden Maade forringet, og paa det Punkt er jeg fuldstændig enig med de to foregaaende Ordførere. Jeg er glad for, at Loven ikke paa et eneste Punkt søger at ændre disse Ydelser, navnlig under de Forhold, som vi nu lever under. Udvalget er i øvrigt gaet ud fra, at for saa vidt Arbejdsløsheds-kasserne maatte komme i økonomiske Vanskeligheder, vil Bevillingsmyndighederne stille sig velvilligt til Spørgsmaalet om Statens Bistand. Dersom der altsaa under de Forhold, som vi lever under, skulde opstaa Vanskeligheder for Arbejdsløsheds-kasserne, vil Udvalget henstille til Rigsdagen at stille sig velvilligt til det Spørgsmaal, og det kan jeg under de foreliggende Forhold fuldstændig give min Tilslutning til.

Men indebærer Udvalgets Sammensætning saaledes ingen Mulighed for en Nyordning, er Tidspunktet for Revisionens Foretagelse ogsaa et saadant, at maaske ingen ønsker andet og mere i Tiden end at faa rettet de værste Misbrug.

Dernæst har Sociallovsudvalget drøftet en Del Forhold, som der ikke er taget Stilling til i Lovforslaget, fordi Forslag om Ændringer ikke blev opretholdt i Udvalget, i hvert Fald ikke ønskedes fremmet nu. Det har imidlertid en vis Interesse at erindre sig disse Forslag ved denne Lejlighed. Det drejer sig bl. a. om Spørgsmaalet, hvorvidt der kan være flere Kasser inden for samme Fag, saa at det ikke er nødvendigt at melde sig ind i en Fagforening for at blive arbejdsløshedsforsikret til almindelig Betaling. Endvidere er der det Forhold, at Ikke-Fagforeningsmedlemmer tidligere har maattet betale en Overpris paa 75—100 pCt. for at blive arbejdsløshedsforsikret, men nu efter Betænkningen at dømme ca. 33 pCt. mere end Fagforeningsmedlemmer.

Jeg kunde have ønsket, at denne Forskel var blevet slettet nu ved Revisionen. Jeg tror ogsaa, det vilde have været klogt for alle Parter, men man har altsaa ikke kunnet komme ud af den kollektivistiske Organisations System og over til at behandle alle Borgere efter ensartede Regler. Jeg kunde gaa endnu videre og sige, at det

*) Landstingsmand Jørgen Jørgensens Udtalelser vedrørende Ændringer i Arbejdsløshedsloven findes Sp. 1196, jfr. 1191, og hans Udtalelser om kommunale Beskæftigelsesudvalg Sp. 1198.